

Si l'art és un llenguatge que serveix per comunicar,

què val la pena comunicar?

entendre què som, quin és el nostre paper en aquest món (la realitat). En definitiva, entendre i sentir que encaixem a la realitat en què vivim

Llei de l'entropia:
L'univers tendeix a la màxima entropia i a la mínima energia.

La tendència natural de la realitat és el CAOS. El CAOS és el desordre repartit homogeniament. És a dir, un espai infinit totalment desendregat sense estructura i en repòs absolut on no distingim referències clares (desordre homogeni).

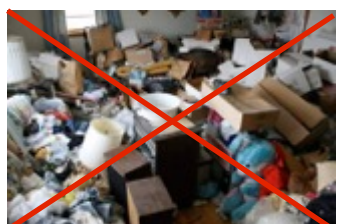
La vida és una excepció a la tendència entròpica de l'univers. Si ens abandonéssim, moriríem fruit de la tendència entròpica a l'homogeneització caòtica. Per viure, cal decidir viure i fer-ho activament (implica energia).

Des del moment que hi ha una decisió per la vida ja estem creant una estructura per mínima que sigui i, per tant, un ORDRE. I la creació d'aquest ordre implica utilitzar energia.

L'art és, fonamentalment, una eina per entendre l'essència de la vida. Això implica que només ens interessarà l'art que expressi clarament i de manera decidida, sense ambigüitats, l'impuls creador que li ha donat forma.

I això s'expressa en l'art visual a través de la TENSÍO DINÀMICA entre els diversos elements de l'obra. En l'exemple de l'habitació, l'art no seria ni l'habitació original ni l'endregada sinó visualitzar el procés de transformació d'un estat de repòs caòtic a un altre estat de repòs endregat. És la visió de com creem l'ordre allò que realment ens interessa i motiva.

Art és el procés dinàmic de creació d'ordre i no el resultat final de l'ordre.

La vida és l'única veritat que realment tenim i tot parteix i retorna a ella.

Per aquest motiu, **tot l'art parteix de la realitat.** I entendre-la és el seu objectiu fonamental.

a partir d'aquí, l'art es pot utilitzar en altres usos parcials,

comunicar qui té el poder sobre la seva societat per controlar-la millor,

comunicar una idea religiosa una fàbula que pretén visualitzar les forces i energies que organitzen la vida i el món donant-los forma humana i anomenant-les divinitats.

construint un entorn més agradable per viure,

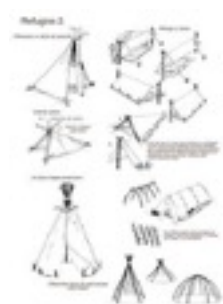
l'arquitectura

ens

dóna protecció respecte l'agressivitat de l'entorn.

L'home té la urgència de resoldre les seves necessitats físiques abans de preocupar-se de les necessitats espirituals.

Sorgeix, així, la idea de REFUGI

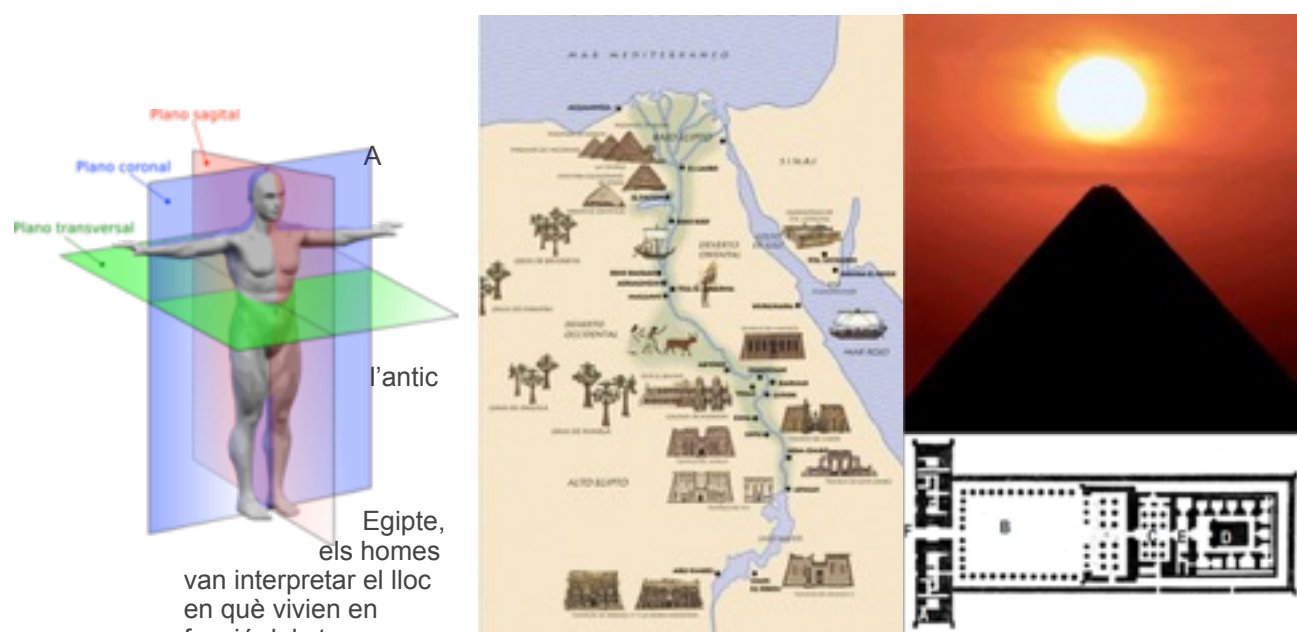

però l'home no seria complet si no s'ocupés d'alimentar el seu esperit.

L'arquitectura contribueix a alimentar l'esperit a través de com soluciona les necessitats físiques; de com dóna forma a un espai que ens protegeix.

la primera decisió passa per **entendre el lloc** en què vivim i com forma part de nosaltres mateixos senzillament perquè hi interaccionem contínuament;

entendre i abastar el nostre entorn i fer-ho a partir de com el percebem que és amb els sentits, per tant, a partir de com el nostre cos experimenta l'entorn, això implica **referenciar l'entorn físic respecte a la nostra pròpia naturalesa**, és a dir, respecte els eixos principals del nostre cos.

Egipte, els homes van interpretar el lloc en què vivien en funció dels tres elements més importants que percebien: un pla horitzontal que és el terra i que s'extén cap a l'infinit a través del desert (que és una muralla militar natural)

un eix vertebrador que travessa el pla de sud a nord (el riu Nil) i que, amb les seves crescudes anuals, alimenta la terra i propicia la vida (agricultura)

i el sol que crea un altre eix orientador d'est (naixement del dia) a oest (mort del dia).

És natural que tota la seva arquitectura volgués mostrar l'essència d'aquest ORDRE excepcional a la naturalesa (riu-sol-desert) i que propicia la VIDA, perquè la pròpia supervivència dels homes depenia absolutament d'aquest equilibri.

així, trobarem diverses maneres d'interpretar el lloc

la pintura

és una eina senzilla que l'home utilitza per interpretar la realitat, tant la que percep com la que crea a la seva imaginació.

En aquest mitjà, **interpretar és el mateix que representar**, és a dir, tornar a presentar la realitat percebuda-imaginada.

A què respón l'impuls de representar? Crec que a la necessitat de fixar la visió de la realitat, normalment fugaç i sempre canviant, per poder estudiar-la amb més tranquil.litat.

A la pintura i també al dibuix, al gravat, a la fotografia i al cinema, la fixació de la percepció de la realitat és complexa perquè tradueix el món tridimensional percebut a una imatge bidimensional.

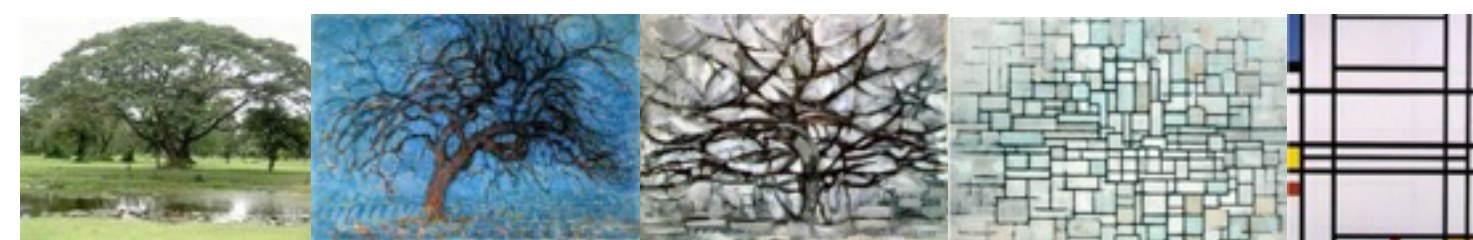
El pla suport de la imatge té el seu propi CAOS;

un caos bidimensional

Transformar el caos bidimensional en ordre bidimensional és l'essència de la imatge en el pla.

La tensió entre llegir la realitat 3D representada i la lògica d'ordre de la pròpia imatge 2D és l'altre factor expressiu.

Una de les decisions principals de l'artista és quin grau d'iconicitat manté amb la realitat, si prioritza que es llegeixi la realitat 3D representada o si prioritza la seva interpretació.

l'escultura

també és una eina senzilla que l'home utilitza per interpretar la realitat, tant la que percep com la que crea a la seva imaginació.

La diferència respecte la pintura és que la fixació de la realitat tradueix el món tridimensional a una espècie de còpia també tridimensional.

La decisió més bàsica és diferenciar què és espai que envolta la forma (espai buit) i què és forma en si (matèria),

i quines relacions dinàmiques estableixen entre ells.

